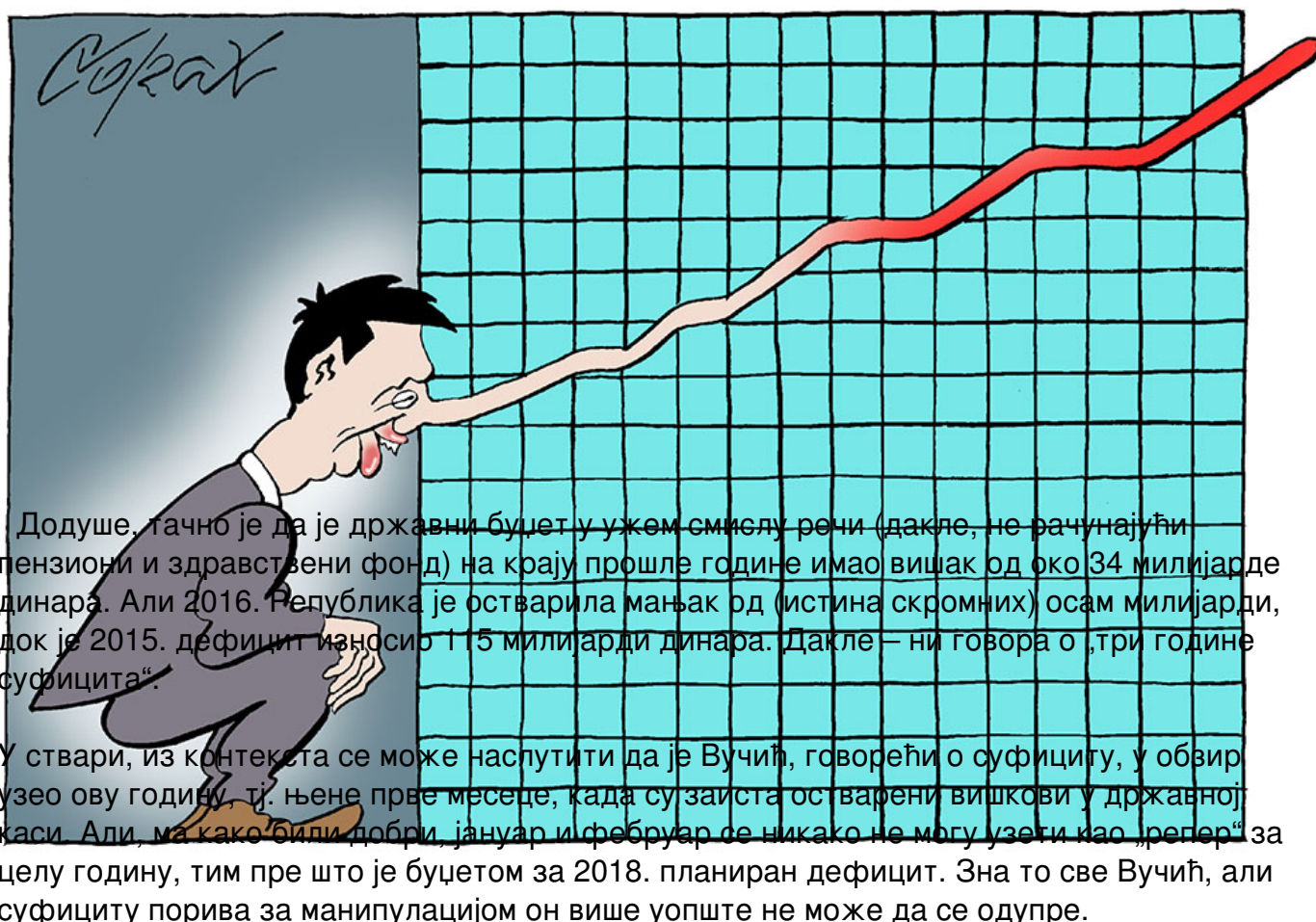


Ово је трећа година заредом да имамо суфицит у буџету. Никад се то од Другог светског рата није десило. То је јуче, тј. у петак 16. марта, изјавио председник Србије Александар Вучић. Ни краћих реченица, ни већих неистина.



Исто важи и за тврдњу, наравно ничим поткрепљену, да тако добре фискалне резултате Србија није имала никада после Другог светског рата. И то је, дакле, „фејк њуз“. У социјализму је, наиме – такав је био тај систем – буџет (формално) увек био у равнотежи. Јер, просто, тако налаже економска наука па су заговорници „научног социјализма“ сматрали да тога треба да се придржавају.

У ствари, струка каже да буџет никако не треба да буде у плусу, чак је у реду мали дефицит, али суфицит треба избегавати такорећи по сваку цену. Поготово није добро да се понавља из године у годину, као што се Вучић (иако, као што смо видели, без

основа) хвали. Када би то било добро, онда би све развијене земље имале суфиците. Али немају, него напротив, све оне бележе извесне мањкове. Тако да би на ово Вучићево хвалисање могла комотно да се примени она народна пословица на тему чега се паметан стиди и ко се тиме поноси.

Читав овај „фискални оптимизам“ служи заправо да се пропагира идеја о повећању плата у јавном сектору. Сада се, наиме, све чешће тврди да ће повећање плата (и пензија – али мање) допринети такозваном повећању тражње, тј. потрошње, што ће онда „погурати“ привредни раст. То на први поглед делује примамљиво. И јесте – али под условом да сте ви у оној групи која троши. Пошто држава, да би неке повећала плате и омогућила им да повећају потрошњу, претходно неке друге мора те паре да узме. Другим речима, мора неке да смањи потрошњу.

Погледајте око себе: да ли су се кроз историју брже развијале земље које су трошиле или оне које су инвестирале. Е сад, ако ви рачунате да можете да се угурате у мањину којој ће држава, тј. влада (тј. Вучић) доделити привилегију да троши, има резона да се залажете за повећање потрошње, Али, ако сте у већини од чијих ће се уста (буквално и метафорично) одвајати зарад повећања потрошње оне прве групе, онда ви немате интереса да будете за повећање потрошње. Питање је само да ли тај интерес у јавној сфери можете да наметнете као општедруштвени. Или ће као општи бити наметнут интерес мањине.

(Пешчаник)